

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: H. te Merwe
Titel: Het dreigende water
Druk: 1
85 blz.

Een aardig omslag verraadt ons, dat wij in dit verhaal worden overgeschakeld naar den ouden tijd. Een watersnood in 1656. Wat een moed en wat een taaie volharding van die mannen bij de dijken om 't water buiten te houden. Maar ze wonnen! De zinnen zijn vaak wat zwaar en geweldig, daarom moet men dit boek uitdeelen aan jongens, die stoer kunnen lezen, want lichte kinderkost is 't niet. Als men hiermee rekening houdt, is het boek aan te bevelen. Voor jongens van 12 jaar.

Boekbeoordeling in Kind en Zondag, 1917

Auteur: H. te Merwe
Titel: Het dreigende water
Druk: 1
85 blz.

jongensboek; geschikt voor een leeftijd van $\tilde{A}, \tilde{A} \pm 8-11$ jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Het verhaal brengt ons in herinnering gebeurtenissen in Gorcum in het jaar 1655. Klaas Smijters en zijn vader zijn de hoofdpersonen. Klaas' vader is opzichter bij het dijkwezen. Verteld wordt dan van de dijkdoorbraak, die gevreesd wordt en de pogingen om de doorbraak te voorkomen, hetgeen gelukt. Zoo tusschen het verhaal over de gevreesde dijkdoorbraak door vertelt de schrijver nog iets over Smijters familie. Algemeene op- of aanmerkingen: Het boekje is niet altijd even boeiend. Spannende momenten hadden spannender beschreven moeten worden. Het ziekenbezoek van den dominee bij Klaas' opa had zeker beter beschreven kunnen worden. Goed is het om onze kinderen een indruk te geven van de worstelingen tegen het water en de gevaren, hieraan verbonden, zoodat we in diepe afhankelijkheid van den Heere God dienen te leven. En daarom kan onze conclusie zijn: Conclusie: Aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1935

Auteur: H. te Merwe
Titel: Het dreigende water
Druk: 1
85 blz.

G. K. C. O. (Cartonnen band). 10 t. d. t. 50 cent. Een verhaal over een dreigende overstroming van de Merwede in den winter van 1655, die gelukkig nog op 't laatste oogenblik door verandering van wind, springvloed en rijzend water werd afgewend. Het gezin van den opzichter van het dijkwezen, Smijters, vormt het middelpunt van het verhaal, waarin wel weinig handeling zit, maar dat gezellig vertelt van al wat er vóór, tijdens en na de vrees voor overstroming in de harten omging, en van het werk, dat aan de dijken en in de stad te doen was. Zeer schoon weet de schrijver daarbij in te vlechten 't verloop der ziekte, het innige geloofsvertrouwen en het blijmoedig sterven van grootvader, die moeders opmerking tot Ds. Alutarius: "Vader wacht op den dood!" zoo karakteristiek beantwoordde met : "Nee, kind, je vader wacht op het leven, op het eeuwige leven!" Zondag 2 Jan. 1656. Dankstond in de kerk; de vreugde en dankbaarheid trilden in hun lofpsalmen; de predikant legde den zegen op de gemeente. Toen keerden ze naar hun huizen, naar hun bewaarde huizen in hun geredde stad. Deze vertelling heeft een leerzame strekking, daar men kennis maakt met het stadsleven in het midden van de 17de eeuw. Bovendien heeft ook opvoedkundige waarde de karakterteekening van Klaas, den zoon van den dijkbaas, die niet alleen sympathiek meeleeft met het gezin, maar ook naar de mate zijner kracht, in tijd van nood weet mee de handen uit de mouwen te steken. In den grooten nood, waarin de stad verkeerde, ging vlijtige arbeid met ootmoedig gebed gepaard, terwijl na de uitredding er evenzeer de behoefte was om gezamenlijk den Heere te danken. We lazén deze nieuwe Te Merwe met onverdeeld genoegen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachín", 1935
